

ماده اعتیادآور گل

ماده اعتیادآور «گل» ماده مخدر تازه‌ای نیست و همان ماری‌جوانا است که در اوایل قرن بیستم در بیشتر کشورهای اروپایی و آمریکایی به عنوان یک داروی طبی مورد مصرف قرار گرفت و در حال حاضر استفاده از آن به جز موارد پزشکی، غیرقانونی است.

ماری‌جوانا، حشیش و علف (وید) همگی گیاهان روان‌گردانی هستند که از گیاه شاهدانه استخراج می‌شوند. استعمال این ماده مخدر به صورت سیگارهای دست پیچ صورت می‌گیرد و به شدت در میان جوانان رایج است. مشکل اصلی ناآگاهی مردم و جوانان است آن‌ها تصور می‌کنند که محرک گل، اعتیادآور نیست و به راحتی می‌توانند روی مصرف آن کنترل داشته باشند.

گل ماده مخدری است که از اصلاح ژنتیکی ماری‌جوانا و ترکیب نوع نر و ماده آن به دست می‌آید و هفت برابر بیشتر از ماری‌جوانا سنتی مخدر دارد. گل دو جنسیتی است، اعتیاد زود هنگامی ایجاد می‌کند و تخریب بالایی دارد، ترک این ماده نیز بسیار سخت است.

بر اساس مطالعات شیوع‌شناسی که در دهه ۹۰ در مورد سوء مصرف مواد مخدر در ایران انجام شد ماده مخدر گل یا ماری‌جوانا جز ۱۰ ماده مخدر مصرفی در ایران و در رتبه ۶ و ۷ قرار داشتند ولی امروزه مصرف ماده مخدر گل پس از تریاک و شیشه در رتبه سوم قرار دارد.

نشانه‌ها و علائم اعتیاد به مخدر گل

گل یا همان ماری‌جوانا یکی از خطرناک‌ترین مخدرهایی است که بیشتر مصرف‌کنندگان آن جوانان هستند. مخدر گل ضربان قلب را بالا می‌برد، احساس بی‌قراری در فرد ایجاد می‌کند و باعث توهم می‌شود. شاید در باور عمومی به اشتباه مخدر گل کم‌خطرتر از حشیش و ماری‌جوانا معرفی شده باشد، اما چنین نیست. تأثیر مخدر گل روی مغز تا حدی است که در صورت مصرف نکردن، فرد دچار اضطراب شدید، تپش قلب و بی‌قراری می‌شود.

استفاده طولانی مدت از گل می‌تواند به اعتیاد منجر می‌شود. یک فرد معتاد به مواد مخدر مجبور به استفاده مجدد از دارو می‌شود، با وجود اثرات مضر آشکار بر عملکردهای اجتماعی در زمینه فعالیت‌های خانوادگی، مدرسه و دانشگاه، کار و فعالیت‌های تفریحی، گل نیز معمولاً به عنوان یک داروی مخدر پر مصرف شناخته شده است. همچنین با مصرف گل، افراد بعد از این مرحله کم‌کم به سمت سایر داروها مانند هروئین، کوکائین یا سایر مت‌آمفتامین‌ها کشیده می‌شوند.

علاوه بر این، زمانی که سوءمصرف‌کنندگان این ماده مخدر در طولانی مدت سعی در متوقف کردن دارو دارند، اغلب با تعدادی از علائم ناخوشایند روبه‌رو می‌شوند و با درد و رنجی همراه است که باعث می‌شود، ترک این ماده مشکل باشد و تمایل به متوقف کردن این علائم سخت شود؛

بنابراین چاره‌ای نمی‌یابند جز، رفتن دوباره به سمت گل، این علائم تحریک‌برانگیز، که ترک کردن را مشکل می‌کنند.

والدین نسبت به رفتار فرزندان هوشیار باشند

آسیب‌شناسان اجتماعی تاکید دارند که علامت فیزیکی مصرف «گل» شامل خشکی دهان، گیجی، عدم تمرکز، تغییر مدل صحبت کردن و کندتر شدن نحوه کلامی است و علامت‌های رفتاری مصرف «گل» نیز شامل خشم، پرخاشگری و آستانه تحمل پایین است؛ مصرف‌کنندگان «گل» افسرده و منزوی می‌شوند.

همچنین مصرف «گل» که طولانی می‌شود، روی حافظه و تمرکز خیلی تأثیر می‌گذارد. در حالت‌های مصرف بالای «گل» نیز علائم توهم و هذیان پیش می‌آید که شامل توهم دیداری و شنوایی است. مصرف «گل» در نوجوانان و جوانان موجب شادی مفرط و خنده بی‌مورد می‌شود و والدین می‌توانند متوجه شوند که فرزندشان مانند قبل نیست. در بسیاری مواقع علامت فیزیکی مصرف «گل»، قرمز شدن چشم است.

افراد پس از مصرف «گل»، دست به کارهای پرخطر می‌زنند و مثلاً رانندگی پرخطر انجام می‌دهند. مصرف «گل» در دانش‌آموزان و دانشجویان به ندرت افت تحصیلی ایجاد می‌کند. مصرف «گل» روی عملکردهای شغلی تأثیر می‌گذارد مثلاً باعث می‌شود تا فرد هر روز سر کار نرود و غیبت کند و بی‌حوصله باشد.

ممکن است برخی تغییرات رفتاری بر اثر مصرف «گل» نباشد اما اگر والدین می‌بینند که در رفتار فرزندان تغییرات کوچکی رخ داده باید با آنان گفت‌وگو کنند و اگر مشکلی وجود دارد برای رفع آن با فرزند خود همراهی کنند و اگر از مشکلات کودک سردر نمی‌آورند از متخصصان مربوطه کمک بگیرند.

باور نادرستی وجود دارد مبنی بر اینکه «گل» اعتیادآور نیست درحالی که «گل» اتفاقاً اعتیادآور است و از مواد دروازه‌ای به شماری می‌رود به آن معنا که راه ورود به مصرف سایر مواد مانند سیگار و حشیش را باز می‌کند و باید والدین نسبت به رفتار فرزندان هوشیار باشند.

عوارض اعتیاد به مخدر گل

مصرف ماده محرک گل علاوه بر نشانه‌های جسمی و روانی ظاهری یک سری عوارض هم به همراه دارد؛ برخی از این عوارض بر اثر مصرف کوتاه مدت بوده و برخی دیگر در طولانی مدت بروز پیدا می‌کنند، عوارض مصرف ماری‌جوانا و گل به خصوص در طولانی مدت شبیه به یکدیگر هستند.

عوارض کوتاه مدت مصرف گل: گیجی و بی توجهی به اطراف، تند شدن ضربان قلب و افزایش اضطراب، آسیب به حافظه، پرخاشگری، افسردگی و گوشه نشینی، از بین بردن مهارت‌های احتیاطی در رانندگی، ناتوانی در تشخیص رؤیا و واقعیت و کاهش قدرت تصمیم‌گیری از عوارض کوتاه مدت مصرف گل است.

عوارض بلندمدت مصرف گل: از دست رفتن حافظه، اختلالات یادگیری، نوسانات اخلاقی، کاهش میل جنسی، اختلال در سلول‌های جنسی و ایجاد ناباروری و ایجاد مشکلات تنفسی و ریوی است.

ترک اعتیاد گل و روان درمانی آن

برای ترک هر ماده مخدري یک سری مراحل وجود دارد که با توجه به میزان و مدت مصرف ماده مخدر، مدت زمان و روند درمانی ترک اعتیاد تغییر می‌کند. اعتیاد به مصرف ماده مخدر گل مستقیم روی مغز فرد اثر می‌گذارد؛ در نتیجه میل به مصرف بالا بوده و ممکن است دوره ترک کامل بعد از مرحله سم‌زدایی، چند ماه و طی فرآیندهای کمکی به طول انجامد.

عواملی از جمله کمک گرفتن از متخصص روان‌پزشک، قرار نگرفتن در شرایط وسوسه‌انگیز، شرکت دوره‌های درمان گروهی برای بالا رفتن انگیزه، حمایت و همراهی خانواده می‌توانند علاوه بر کوتاه کردن طول دوره ترک اعتیاد گل، یک ترک اعتیاد آسان و بدون بازگشت را تضمین کنند.

